

BORSSZEM JANKÓ

KOLOZSVÁRI SAJTÓPER.

A két izgató most már talán hívő lesz, mert ők kötve hisznek. Ők lakolnak, de az izgatók főczéhmesterének **K-s I-r**-nak kutya-baja sincsen.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Schlauch Lőrincz.

ERÉNYBEN, hitben élő tiszta férfi,
Rómának hívebb, szentebb papja nincs.
De a tudós kor nagy szavát megérti,
A vallás néki szárny és nem bilincs.

A szentírásból csak hitét meríti,
Szilárd tudásért másfelé kutat,
S ha van titok, mit ember nem derít ki, —
Biztatva s bizva ég felé mutat.

»Ecce sacerdos magnus!» — Ez a pásztor!
Kedvét az ég még jobban nem lelé.
Szereti nyáját — s nemesak a nyiráskor —
S vezeti bölcsen szent czélok felé.

Az *idrá*t keresse minden eszme! —
Nemes szemében ez az ideál.
Termő mag ez, mely nem lesz soha veszve,
Schlauch nem iszik mást, csak mit prédikál.

Apró hírek.

† **Személyi hírek.** *Zichy Jenő* gr. ünnepélyes kihallgatáson fogadta *Waldappfel Fülöpöt* és sikerdus működésének elismerésül »uraságoktól levetett« prémes kabáttal tüntette ki őt. — *Gyócsa Kata* urhölgy, a Mucsán 1848-ban rendezett tüztöltő táncvigalom bálkirálynője, ma hullajtotta el utolsó fogát. — *Strauss Adolf* közbányai száműzött Bulgáriába utazott, hogy a magyar kiviteli óráknak biztos piacot teremtsen. — *Gébicz Suta Gyuri*, a fővárosi idegenforgalom lelkes tagja, táviratilag üdvözölte feleségét váratlanul történt lebetegedése alkalmából. — *Meszlényi Lajos* előkelő totalisatőr-járulnok számozatlan fiakkereken hajtott a versenytérre, honnan a verseny végeztével gyalog jött haza és erős lelkiismereti szurdalásoktól kergetve azonnal ágyba feküdt. — *Siffonér Pepi*, a tisztelendő ur gazdasszonya incognito a fővárosba utazott, hol a legszigorubb titoktartás mellett fogja igénybe venni *Szopka Rébi* kerületi delnő pártfogását.

† **Zóna Gábor** minister ur felszólította Zola Emilt, hogy jöjjön el Magyarországra, ha szép vasuti karambolokat akar leírni!

□ **Nyelvészet.** Eddig csak a nyelvtudósok tudták, hogy *pest* azt jelenti: kemencze, de a mult héten mindenki meggyőződhetett róla, hogy Pest csakugyan kemencze, még pedig fűtött, izzásig fűtött kemencze. — A *Nyelvőr* tudós szerkesztője is valószínűleg ezért iratja a czímszalagra egyszerűen, hogy Pest, ilyen melegben a Buda csak teher volna.

+ **Az orvosok és természet-vizsgálók** Nagyváradon helyszíni tanulmányokat tettek, hogy az általánosan ismert coupletnak mennyiben van létjogosultsága, Az eredményt szigorú titokban tartják.

* * *
> **Az orvosok** egyre-másra gyűleseznek, előbb Berlinben, majd N. Váradon. — Örvend-tes tudomásul vesszük, hogy az egészségi viszonyok ez idő alatt országszerte tetemesen javultak.

* * *
□ **A kis lutri veszélyben.** Wekerle miniszter el akarja törölni a föld színéről. *Farkas Menyhért* kérvényt intézett a miniszterhez, hogy várjon addig, míg ismét szerencsét próbálhat rajta, majd megmutatja ő, hogy lehet azon nyerni is.

* * *
= **Tanitók gyűlése.** Nem értjük, minek törekednek föl Budapestre olyan sokan. Mit akarnak? kell is a magyarnak tanító. Hiszen: *a maga kíván tanul a magyar.* Tehát: kár a tanító.

* * *
= **Az operában** a megnyitás alkalmával 40 fok *Excelsius* volt.

* * *
Sport. A szent-izsák-kerekegyház-malomszalóki »*Károlyi István*« nevét viselő aristokrata lovaregylet szent István napi versenyeinek a helybéli állatorvos hallatlan brutalitással vetett végett. Lovak és közönség már igen szép számmal jelentek volt meg és izgatottan várták az indulást jelző kongatást. A lovak start-hoz állanak, az intelligencia pedig a türehtetlen hőség következtében leveti cipőit (akinek volt) és hozzá fog a dinnyeévészhez. Ekkor jelenik meg a versenytérre *F. leser Gejza* állatorvos és az összes derby-jelölteken konstatálja az eltaknyosodás szomorú tüneteit. A Derby-jelölteket holnap végzi ki *Dudu Miska*, köztisztasági főgondnok. A közönség körében erős gyökeret vert az a hit, hogy e szegysentjeljes eseménynek a *Sáji* bérlő az okozója, aki így állott boszut azért, mert a lovaregylet örök időkre kitiltotta a versenypályáról. *Hártya Jani* kisbíró hit alatt meg meri vallani, hogy ő látta a mikor *Sáji* 3 pengőt adott minden írás nélkül a baromorvosnak.

A szent-istván napi Derby szokatlanul nagy közönséget csalt ki a versenytérre. Az akademiában tartott felolvasás után szinte jól esett fővárosunk intelligenciájának, hogy részt vehetett a lélekemelő ünnepélyen, mely *Lord Ernestet* avatta a nap hőségévé. A nagy tribünön tudósítónkon kívül ott láttuk: a kaszinó tagjait látcsövekkel, néhány izraelitát és *Kohnffy Bendeguzt* arany óra nélkül. *Eösi Kullanca Lehel* urnak, a totalisateur rémjének, ma annyira kedvezett a szerencse, hogy a verseny után két pohár sört ivott és azonnal új ruhát csináltatott magának. A mérsékelt intelligencia a 30 kros helyen huzódott meg. Nagy derűtséget keltett, a mikor *Tunnyog Dani* lovas rendőr lovával a közönség közé ugratott. És ambar *Gedálje Achilles* tiltakozott e »merénylet« ellen, *Tunnyog Dani* többre becsülve a közönség mulattatását, faviorit lovával ismételve végig száguldott a sikoltózó közönség sorai közt. A verseny végeztével a rendőrség razziát tartott és számos pénzbeszedőt és kereskedő segédet tartóztatott le. A versenynek érdekes folytatása lesz az új törvénykezési palotában.

A városligetben.

— Miféle ujmódi bot ez már megint, hol vetted?

— A tanszerkiállításban.

ORSZÁGOS SZINÉSZETI KIÁLLÍTÁS.

Szent István napja.

*Majd meggyullad a ruha a testen,
S itt a vidék, itt van Budapesten.
Megmentődött a nagy alföldi róna,
Okádja a sok utast a zóna.*

*Budapestre sok atyafi néz el:
Nem esett-e baj a szent jobb kézzel
Ma egy éve Szent-István nap óta?
Semmi baj sincs, hálát zeng a nóta.*

*Budapestet, mivel már feljöttek,
Megnéznék az idesereglettek,
Meg is látják kövét, tornyát, kincsit,
Hanem maga Budapest ma nincs itt.*

*István napján, ez a szokás régen,
A főváros künn van a vidéken.
S az a tömeg, az a gyűlő, oszló?...
Az mind csupa Kadarkut s Szoboszló.*

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Lösz is mindörökkéig, még azontul is va'kkét hétig.

De mit érne az ész csak e'mmagába: kinlónna mint a káposzta hús nélkül. Azér adódott mellé az eréll meg a tapéntat, ho'llögyék e'kkis óvlág.

Esz, eréll, tapéntat: ez a magy. kir. alezánz szövet-ség. Nem hiába párosodtak össze, de ijasonnak, fijasonnak is akárcsak a csicsóka. Hun a hélvatalos tekéntéll születik me'ttülük, hu'mmög a méltóság. Most is mösszaporodtunk: mösszületett a magy. kir. tiszta, meztelen, anyaszült, igazi böcsület.

Hiszen eddig is vót böcsület, mer ho'me'bböcsült mindenki; de va'mmég ezentul e'mmásik böcsület is, amit nem löhet ú'kkézzel fogdosnyi, mint a vergóniát, se letorkúnyi, mint a halbszádlit, va'ttöbb efféle esztra czulógot, ami azér gyár ki, mer ho'mme'bböcsünek. Evvel a másik böcsületvel vágtam vissza annak az ujpesti kávéskos vén szipirtýónak a rücskös képibe azt a három hatost, amit a markomba csusszantott azér, ho'ffoggyam be a szömöm és ne halljam meg, ho'mmég éjfélt után is muzsikálnak nála.

Ugy én, ú'ccseleködtem. Mer mér vóna itt a hires tapéntat, ha hasznát nem vönném. Mö'ttapéntottam a sötítbe is a gonosz szándékot, de meg azt is, ho'mmind a három hatos csak afféle ujpesti vót. De meg azon kívül is, nem adom el a tiszta igaz böcsületemet; három hatosával meg éppend nem eladó.

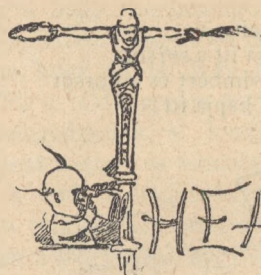
Ha kávéskos mert lönni, hát tугya meg, ho'mmi dukál, meg mi nem dukál. Azér törvény elé is állítottam, ha'ttanujja meg a csirkebetýárok helberganyamestere, ho'mmáskor jobban meg kő becsünyi a m. kir. tapéntatot.

Mán mink a betörökkel, mö'pposzkiszlisökkel csak ú'jjácczunk, mi'mmacska az egérrel: adunk nekik e'k-kis egérutat, ha'sszalaggyanak a toprongyosak. Csak akkor foggyuk mán meg, mikor látjuk, ho'kki akar szöknyi a körmeink közül. U'ccsinyátuk aval az orféjumbéli lebegő ájeros mivészvel is. Tudtuk, ho'kkóklér, me'ffoghattuk vóna, hisz itt vót a kezünk ügyibe, halom abba nem lett vóna semmi kunstuk. Hát azér hattuk, ha'sszalaggyon. Mikor aztán Bécs várássába vót, mán egész közel Amerika várássáhon, akkor csiptük meg a gazost. Ha'ttudgya a girhes, ho'mmennyre ér a m. kir. rendőrségnek nemcsak az esze, halom a keze is. Mos mutassa mán meg, ho'llebegő mivész, most repülgyön mán, ha tud.

Igy a, í'ccsinyájuk mink meg a röndöt. Na'rra is van vele a feőkapitány ur ü nassága, ho'mmillen rönd van itt. Mö'ddicsekszik vele, ho'mmillen nagy a biztosság. Peig ha biztosság van, hát ottan biztosnak kő lönni, az a biztos meg én vónék tán, va'mmi. Meg avval veri a mellit, aszongya ho'nnincs mán csirkebetýár e'főja se. De hát ki ijesztegeti el őket, ha nem én. Könnyű azt a főleportot megirnya, de nehéz a röndöt mö'csinányi.

Tessön kiányi a poszra, eszt kitanányi, hogy annyi gyüvő-menő közt ki a gyütt-ment. Tessön igasságot tönnyi annyi minden népség közt, mö'mmutatnyi az úttýát mindenkinek, ho'mmerre igazodgyon el. A mellett tessön az omlibuczra is ügyelni, ho'llóversengést ne csináljon, mer a'ccsak az uri lovaknak van mögengedvel. Oszt ennyi galiba mellett mégis rönd van; a czafat zsebvágók nem mernek közel se gyünni hozzám, a randa betörök meg ikább a pokol tüzes fészkes fenekibe mönnek, mint oda, a hun én vagyok. Hát most tessön megmondanyi, ho'kkitül félnek jobban: én tülem-é, va'ppe dig a nasságos feőkapitány ur paksamétájátul.

Öreg vakom, mit kalamajkál kend itt a sok idegöny gyüvevény közt. Lögyék kend is ur écczör: menjen kend is hüsölnyi. Azér hát befele m. m. m. r. l.

Ide nézzen bácsi,
Itt a kis *Kopácsy*!
Ragyogó szem, üde termet, —
Biz' Isten rózsafán termett.

Évva nem ért hozzá,
Másképp ide hozná
S *tout Budapest* égne lázban
Esténkint a népszínházban.

*

A szép Juliskának különben furesa gusztusa van. Ha akarván Budapesté lehetne, — de ő helyett inkább *Karczagot* választotta. (Igaz, hogy a Vilmost, aki őt holtomiglan-holtodiglan szerszödteti primadomának.)

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O Koborg Ferdinánd orosság moston önnepli o trónro lépésinek o hormodévi jobeleu-mot. Oz idü hodjon eljár. En sohose nem hittem valna, hojd eztet megérem.

☆ En ödj tonálok, hojd von két román királyné: oz edjik o Carmen Sylva, oki oz igozi román királyné; o másik o Natalie, oki szintén edj volúdi román-királyné.

☆ Való omi való, de oz mégis oláhvaló, hojd oz oláhok oz elitelt izgotúknok oljon nodj diodojlo mot sindútok. — Hát persze, mióto o szent Pál orosság ott hogyto üket, ozóto mindig ozon idjekeznek, hojd fagjanak mogoknok edj szentet. Honem okit még eddig fagták, oz még mindig obbul o fojtábul valta, okinek mogo felé hojlik o keze.

☆ O moszko von edj pán nép: o hojóin von pán-czél, o szározfüldjén von pánszláv.

☆ O Spiczényi Árpádtul hollottom, hojd o pán oztot jelenti: mind; okkor o pán czél = mind o czél oz, hojd ledjen pánczél.

☆ Oz embereknek meg von oz o jengességük, hojd szeretik motogotni, miljen erüsek. O moszko sászár is von sok ed jenge ember, ü is okorjo mototni, hojd miljen erüs oz üvé hodserég. Mast fitogtotjo éppen o német sászár elütt.

István napján.

— Andrássy-uti jelenet. —

(Hajagos Pálné Sárbogárdról és Csúzy Bálintné Nádudvarról szembe jönnek és megvetőleg mustrálják egymásnak az ujdonat új ünneplő ruháját.)

Hajagosné (megvetően félre): — Tisztelem ezt a pesti hölgyet! Ennél még odahaza Sárbogárdon is láttam különb toilette-et!

Csúziné (félre szálnalmas mosolylyal): — No még csak merje valaki odahaza dicsérni a pesti nők öltözködését!

Bismarck interview.

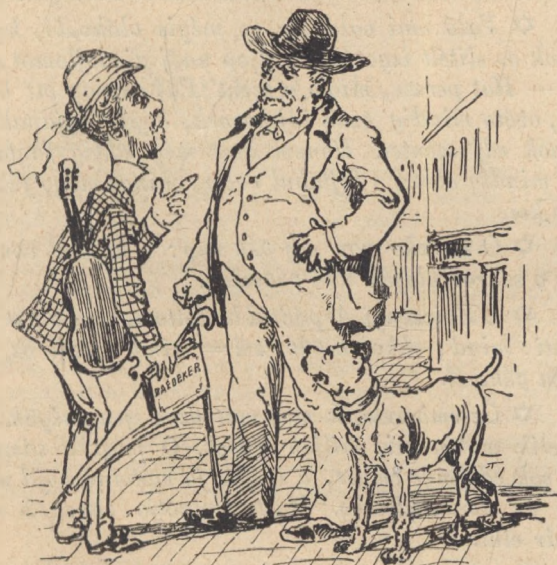

ABRÁNYI megy, Emil a költő,
Szívében honfíbu, karján felöltő.
Isten veled hazám, bátrak hazája!
Siratja őt a hon, mikor megindul,
De messze már, a hon határain
tul,

A nagy vasember, Bismarck,
várva várja.

Levélben írta nagy Bismarck fia,
Hogy discret embert szül csak Hunnia,
S azért vasatyja boldog és örül,
Ha őt Emil, magyar meglátogatja;
Epedve, vágyva várja régen atya
Ki lelhető lesz Schönhofen körül.

Abrányi megy, Emil a nagy poeta
Schönhofenig tart — s kezdődik a séta,
A melyen Abrány Bismarckot keres.
»Heuréka! megvan; ez lesz; im kutyája,
Ez Bismarck, hogyne ismernék reája,
A bajsza ősz, az orra meg veres!«

»Májn Herr, si sind der Kanzler Blut und Ájzen,
Fürst Otto Bismarck glób ik, dasz zi hájszen;
Hadd interjuvolom meg e helyen,
Emil vagyok, kit trón hajolni nem lát,
Beszélj nagy ember, hegyezem a pennát,
S előtted Bismarck, meghajtom fejem.«

»Nanu mein jutester, mein Nam' ist Mayer!« —
»Dasz tut mir Láj — szól Abrány — ungehájer!«...
S folytatja rögtön a kezdett utat.
Schönhofen minden zegzugát bejárja,
Hogy Otto herceget ma megtalálja,
S uton-utfélen Bismarckot kutat.

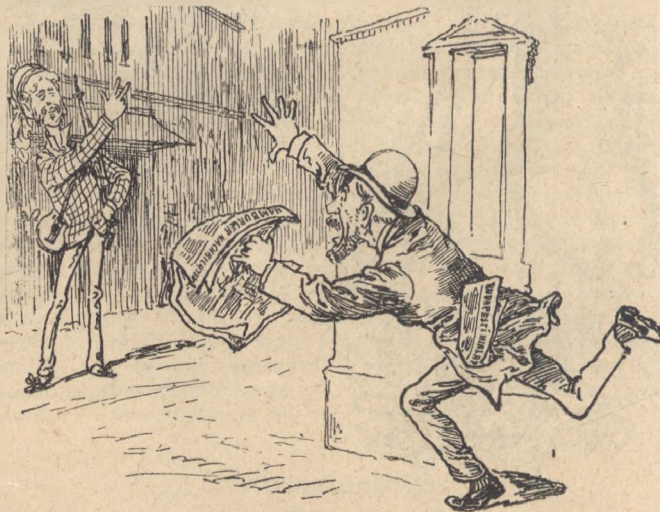
»Heuréka, megvan! Ime a nagy ember,
Kinek szavára vér kiömlé tenger

Idylhen éli végső napjait.
Minden szakácsné áldja itt a sorsot,
Mert im a sáfrányt, gyömbért és a borsot
A vér és vas kezéből kapja itt!«

A híres bolt »zum Tyrax« van czimezve,
Hová nem hámozva és nem himezve
Interjuvolni Emilünk belép.
S amit Fürst Otto germánul beszéle
Az érdekes találkozásokor véle —
Olvassa másnap sok mill'jónyi nép,

S hiába tör rá most sok zszurnaliszta,
Abrány' Emil lelk'ismeretje tisztja,
S nem éri méltán őt a Nemezis.
»Beszél az úr Bismarckkal?« — Dörg a »Hirlap.«
Emil felel: »Hamburgból bármit innak,
Bizony beszéltem én, kettővel is.«

Ez az egész. — De hagyjuk el a tréfát.
Kár lecsepülni a szegény poetát,
Kihez a sors ez egyszer mostoha.
Kit tán a nagy vasember zord szeszélye
Lelketlenül dönt díztelen veszélybe —
S ki nem csalt és nem hazudott soha.

Interpelláció

a főváros bölcs atyáihoz.

Tekintve, hogy a nyughatatlan emberi elmének már hosszabb idő óta sikerült föltalálni a puska port; tekintve, hogy ujabban még a *füstnélküli* puska port is kitalálták —

azt vagyunk bátrak kérdezni:

nem akadna a fővárosnál egy Schwarz Berthold, akit meg lehetne bizni a por nélküli söprő-gépek föltalálásával?

Mikor Baross utazik.

A bölcs zóna-fabrikásnak

Az az elve, mint sok másnak,

Hogy a forró évad alatt

Bolond, aki otthon marad.

Ő meg nagyon is »tchetyi«:

A zónázás bliktri neki.

Masinya a *Máv*os házban

A számára, ha kell, száz van.

Megy a gözös mint a villám,

Árkon, bokron, meg nem állván.

Nincs karambol, nincs kisiklás,

Nem részeg most a masinyás.

S a merre a különvonat

Villámgyorsan szalad-halad:

Harsány »éljen« riadásra

Ér be minden állomásra.

A vasútas mind a hány van
Disz-anczugba áll glédában,
S Baross arcán mosoly-derű
Jelzi, hogy ez »szabályszerű.«

A *Máv*beli közlekedés,
Hogy mily remek: szó rá kevés. —
Igy gondolja Baross Gábor
S úgy véli a *Máv*os tábor.

Jaj, de az a sok pasazsér
Egészen más nyelven beszél,
Gábort szidja s *MÁV*-ját vele:
»Hogy a mennykő csapna bele!«

Mert a külön vonat miatt
Megállítva minden vonat:
Mint Józsué idejében
Allt vala a nap az égen.

Több órai várakozás
Miatt nagy a káromkodás:
»Ezer milliom karambol! —
Aki fizet, az parancsol.«

Sok a szitok, de nem használ,
Mit sem adnak rá a *MÁV*-nál;
A *MAV* csak egy istent ismer —
S ez Baross, a bölcs miniszter.
(Az utas? — csak rongy filiszter.)

Trombitás.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„A legsötétebb Áporkában.“

Bagara Gyuri dinnyecsősz fölkeresése, megszabadítása és utólagos agyonütetése.

Irta: Kujtor Jani.

(Folytatás.)

(Föltalálom ősmagyar testvéreinket. — A Bagó-moyó törzs főnökévé választ. — Bagara Gyuri föltalálása és más végyes kinlódások.)

Dinye Marcsi benszülött csendőrkáplár megmutatta az utat, a melyen haladnom kell, hogy a vármegye börtönébe jussak, ha Bagara Gyurit meg akarom találni. Akarom-e?... Hisz életem küzdése, vágyakozásom végczélja e szóban összponstosul: Bagara Gyuri! — A *Bunda* vizesésnél pihenőt tartottam; megittattam a csacsit és fogtam rákot, meg kecske-békát annyit, hogy el voltam látva egy hétre való élelmi szerrel. Mielőtt elindultam volna e helyről, bele véstem nevemet az ut homokjába. Az arabus muzsikahanggal biztatja a tevét gyorsabb ügetésre, míg én a benszülöttektől eltanult szokás szerint ostornyéllel ösztökéltem a csacsit. Hasztalan! a csacsi nem rakta gyorsabban lábait. Sovár vágyakozással tekingetett az ut mentén elhajigált dinyehéjakra és hol jobbra, hol meg balra huzta a kordélyt.

Hirtelen erős koppanást hallok; a csacsi megáll és fájdalmasan rázendíti *Ofélia* panaszát a *Hamlet* című operából. Szegény csacsi! a leeresztett hidsorompóba ütötte meg a fejét. Leugrom a kordélyról és már azon igyekszem, hogy kinyissam a sorompót a mikor egy fegyveres benszülött ragadja meg a jobb kezem hüvelykujját.

— Dohányt hoz kend vén gazember! szolt a benszülött, ismerem kendet híres csempész!

— No má' kérem alássan, válaszoltam én, tévedni tetszik, mert én soha erre még nem jártam; dohányt se csempészek, hanem fölfedező vagyok!

A benszülött vigyorgott. — Nem tesz kend engem lóvá; ismerem a fajtáját. A szavából kiérzem, hogy magyar ember vóna, már pedig ott nem szíznak trafikot.

A benszülött szavai mély felháborodást keltettek bennem Wekerle miniszter iránt és sajnálkoztam a benszülött topografiai tudatlanságán.

Csak fináncz a fináncz, akár hazámbéli, akár a legsötétebb áporkai. Neki esett a kordélynak, fölturkált mindent.

Mikor a peczérségnél is alábbvaló munkáját elvégezte, így szolt hozzám: Dohányt, igaz, hogy nem találtam, de találtam rákot meg kecskebékát. Fizet kend pedig ezek után 12 vasat, fogyasztási adó fejében.

Isten nevének buzgó emlegetése közben megtagadtam a fizetséget; a fináncz nekem esett, de engem se

A Juczi szobalány.

Fujtálfej! De langvájlekos város ez a Pest, mikor nincs benne semmiféle szézony. Naja, ma már az a módos divat, hogy minden kódis fürdőbe megy, az urak más-

felé, a völgyek is másfelé. Aki itt marad, az csak afféle közönséges közönség. Engem is hittak ki a zödbbe. De már oda nem menek többet. Ott csak lebegő kúra van, mán pedig én aszt szeretem, ha más is kurizál nekem, nem csak a lebegő. Mehettem volna ugyan fürdőbe is, hanem ha Islibe nem mehetek, más fürdő delogár nekem. Hej, az volt ám az élet ott. Milyen völgykoszoru mosogatta ott magát, mennyi ur elegáncsokkodott. Ugy udvaroltak, mindha született udvarosok lettek volna. Másképp is hittak fürdőbe, leginkább urak. Hanem koczájdank nem vagyok én afféle uraságoktól levetett szobalány, nem is akarok lenni, nem is menek mindenkivel fürdőbe.

Itthol maradtam, de nagyon is zsanáltam magamat, hogy magam vagyok a szézonyba. Mind a reményem a tűzoltóba volt, de ennek meg mikor javába kurizálna, ott kell hagyni, más tüzet oltani, merd annyi most az isten verte tűz itt most, vagy csak az én tűzoltóm ültet fel engem. Hej mert hamisak az férjfiak.

Megint volt énekes tróba a népszínházba. Már tavaly voltam ott, még akkor ártatlan falusi liba voltam, azt hittem, hogy lehet mindenkinek hinni. Ott nem is választják, de még csak nem is válogatják a lányokat, hanem fitymálnak bennük. Felfordult világ van ott. A főilettor Éva ur azt hiszi, hogy minden lány Ádám. Nem is mentem magam, hanem elküldtem a Kati szakácsnét. Hadd próbálják meg ütet is. Még azt se tették meg. Kiadták neki a löfpaszt.

Még egyéb baj is paszérozott velem: a falumbeli ismerősök meg rokonok István napjára felzónáztak és dilekte egyenesen a kovártélyomra. Eleinte örültem

azért hínak Kujtor Janinak, hogy holmi finánczoktól engedjem megszégyeníteni a fölfedezői becsületet. Derékon

kaptam a benszülöttet és úgy megnyekkentettem, hogy másfél röffel hosszabbodott meg a nyelve. A benszülött jajgatására sötét ábrázatu emberek törtettek elő. Oly közel jutottak hozzám, hogy menekülésre már nem is

gondolhattam. E perczben remegtem életemben először.

— Mi történt itt? kérdé a benszülöttek közül a legszálásabb.

— Ezt a finánczot tanítottam emberségre, szóltam én megfelelő remegéssel.

— Fináncz?! szólt ő és szemei örömtől csillogtak, mért nem ütötöd agyon? Tanuld meg öcsém: kutyáért, finánczért ebben az országban csak akkor büntetik az embert, ha agyon nem üti.

— Rokonaim! testvéreim! kiáltottam elragadtatással; hasztalan tagadnátok: magyarok vagytok ti is.

A benszülött törzsfőnök könyezve borult a nyakamba és fuldokolva mondá: ó Jani, Jani, soha sem hittem volna, hogy ez életben találkozom még veled.

* * *

Szent-Istvánkor érkeztem meg a Bagó-moyó néptörzs fővárosába, Tokányfalvára. A piac téren garmadában hever a sok szivarcsutka, mely a benszülöttek jó módja mellett tesz bizonyoságot.

Bagó-moyó! kiáltották a benszülöttek s hizelkedve vakargatták a csacsim füle tövét.

Tokány főváros primási székhely, a többi benszülött részint kontrás, részint brácsos.

Odaérkezésem hírére a primás kivonult bandájával és vig zeneszóval üdvözölt. Elhangzott az áporikai

mert a nagy iberrasungtul nem tudtam mit csinálni, hanem ezután rémisztően zsanáltam magamnt. Ha elgondolom, hogy én is ilyen falusi trampli voltam valaha, mielőtt a bildung rám ragadt. Hogy mennek az utcán! Összefogódzanak a kezükkel, hangosan diskurálnak, mindent néznek és semmit sem látnak meg. Az ózlágokból is csak a leghitványabbat nézik meg, a smukkot, meg a tojaletteket észre se veszik. Majd kiégett az arczképem a szégyentül, hogy velük végig mentem az utcán. 'szusum, ha most valami ismerősom meglátna, majd volna traccs, majd kibeszélnék az embert. Azt hittem, hogy az anczugommal majd imponálok nekik, de nemcsak hogy meg nem bámultak, hanem még kicsufoltak. A mantlétemre azt mondták ebenlőggó, a plinczesz ruhámat vizitlinek, a midért terhellőnek, a kalapomat helyretyütyűnek, a többi ruhámat réklinek, kaczbájkának, tüledállónak, bolondveddrádnak, meg tudja az isten minek nem csufolták. Nem is merek még a gangra se kimenni, félek, hogy az egész világ ujjal mutogat rám. Sreklik dolog, ha egy bildungos lánynak ilyen paraszatos rokonai vannak. Busan dallozom magamba :

Sirat engem a madár is,
Lehajlik értem az ág is.

Tan-tan.

(A tanférfiak gyűlésére.)

Fejüket összedugják
A bölcs tanférfiak.
Pedáns bölcselkedésük
Tanférfi érti csak.

legsötétebb induló, a primás előlépett és a következő beszédet intézte hozzám: Te fehér árcsu májom! Ázs á sivarcsutka-domb ott a piacs kezsepén a mi kezses kere-setink. Ázs á bágo kezstink a visálykodás sivar csutkája, mert nem tudunk rájtá megostozskodni. Ha okosabb vágy nálunk, ozsd fel kezstünk te és terzsfénekké válastunk!

Dádé, Máládé, Csikhandoré! üvöltöttek a benszülöttek, ami annyit tesz, hogy: éljen Kujtor Jani. Még aznap szétosztottam köztük a szivarcsutkákat és ők lelkesedéssel választottak főnökükké. Ennek az én ideig-óráig tartó dicsőségemnek a csacsi adta meg az árát. A benszülöttek leütöttek és megválasztásom ünnepe alkalmából fölfalták a jobb sorsra érdemes állatot. De nem könyezem. Erősnek kell lennem. Fölfedező vagyok!

*
* *

Gyalog érkeztem meg a legsötétebb világrész legsötétebb pontjára: a zicsi-micsi egyenlítőhöz. Lelkem megifjodott, szívem hangosan dobogott. Hisz itt kell megtalálnom Bagara Gyurit. Betértem az »*Utolsó garashoz*« czimzett fogadóba. A feketére festett hosszú asztal mellett két férfi iddoggalt.

— Ki vónál? — kérdeztem az egyiktől.

— Mi közöd hozzá! válaszolta az durván.

A mód-, tan- és a rendszer
Mind napirendre jut.
Nagyon érdeklí mindez
A sok tanfériut.

A *tan-tant* a *tanárok*
Jól meghányják-vetik
És szaktani alapra
Tanésszel fektetik.

*T*antárgyak tárgyalása
*T*ansorban jö elő.
S tanszempontból beszédet
Mond most a *tanerő*.

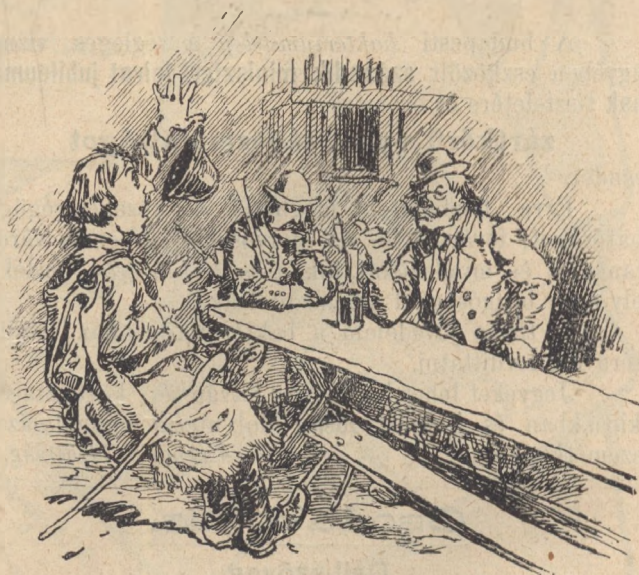
S a mindenféle *tantól*
Zavarba jő agyunk,
S kisül, hogy voltaképpen
Mi *tanország* vagyunk.

*Tanféri van akárhány,
S az új tannemzedék?
Abban kevés az érték,
De tantusz van elég.*

Tanfériak, pokolba
A sok *tan*-svindlivel!
Egy nemzetet dehogy *tan*, —
Csak *tudomány* mivel.

Tan-talus.

Megszólalt a másik: Ő a kisbíró, aki a rabokat
őrzi a falu házában; én is rab vagyok, engem is ő őríz.

Mi a neved? kérdeztem tőle szeliden.

— Bagara Gyuri!

Összeestem.

(Folytatása következik.)

Budapesti irodalmi tőzsde.

Üzleti heti szemle.

A hét folyamában a regényüzlet annyira megszárdult, hogy a kiadók kénytelenek voltak a beraktározott árukat is piacra bocsájtani. A finom és közép finom ódafajok kivitele az utóbbi időben erősen megcsappant, bár a helyi baromfi piacon jó hangulat és élénk vételkedv uralkodott. Tárczában, vezérczikkekben a folyton tartó hőség következtében a nemzetiségi áramlat a tulnyomó.

Magyar regények: Forgalom igen élénk volt, nem ugyan külföldi rendelmények, hanem majdnem kizárólag a piacon eladott hentesi árak becsomagolására. Október-novemberben szállítandó szokvány regények ára $\frac{1}{2}$ krrel emelkedett métermázsánként. Beniczky-Lenke csak waggon áru hozatott piacra, míg Cseress Gábor kiló számra vásároltatik.

Ódavasár: A kifizetetlen lakbérek és a végrehajtók gyakori látogatása következtében az ódai hangulat emelkedett. A költői váltók eskomptálásainak megtagadása az ódavasárt majdnem elégiai hangulatra lágyította. Palágyiban e héten körülbelül 5000 óda hajtattott fel. Virág Béla, Papp Zoltán s kívülök még néhány ezer óda-akol tulajdonos, távol tartották magukat.

Esti forgalom (Virág Marcsa jelentése.) A külföldi dalárok látogatása és a szent-istván-napi forgalom az esti forgalomra oly élénkítőleg hatottak, hogy óránként köttetett nagyszámu üzlet a legmagasabb árfolyam mellett. Az eladók csekély fáradsággal nagy haszonra tettek szert. Éjfélutáni két óraker az esti piacon még lázas tevékenység uralkodik.

Nyári mulatság.

A budapesti *bakterium-telep* a végleges vízmű ügyében eszközölt századik miniszteri leirat jubileumának tiszteletére és öröme

zártkörű nyári táncmulatságot rendez.

Erre tisztelettel meghívja a közegészségügyi hatóságot, fővárosi fő- és alorvosokat, a nemes városi tanácsot és mindazokat, kik a *baktérium-telep* érdekét oly nagy buzgósággal előmozdították.

A tiszta jövedelem a baktérium-menház létesítésére fog fordíttatni.

Jegyeket lehet kapni: Az istván-téri köztisztasági kioszkban és Kukacz Jóska dob-utcai nyugalmazott szemétkaparónál.

A rendező bizottság.

Csoda bogár.

Dall-szöveg.

Melynek szövegét szerző J. L.

és mely jótékony célra, úgymint a Komáromi és a Duna radványi szegények részére lesz sentelve-agg-özvegy-világtalan-néma-árva-buta-mula-serencsétlen részük lesz össze hordva

mint mékasba a lépes méz melyjett oly édesen izlell a gyermek árva: a segény nép- úgy mint a Palota lakos — hátt jöjtek áldozni az Úr oltára sentélibe kelyhébe- melyért titekert majd áld a némák és segények magasságbeli Istene.

Emlékl id. Ábrányi Emily dalnoknak.

Szívemből: szivedbe
Lelkemből: lelkedbe
Ajánlom: hát fogadd hisz álom
Söt álom!

Dall: Dall: Dall:

Dall a légbe: a természetbe: kéjbe: a ligetbe: a mámor vegyülékbe

A püregatórium nagytemploma sentélibe
A felhőkbe: a cikázó villámok ellenébe
A moralyj: a zuhany: a zuhatag: csapás besüntetésére
És ekkor a templomterme sentélibe
A serafok oltári énekkara érzéki ima panaszhangjaiba,
Melynek zsoltár zsoloma rebegő imáját Isten talán meghallgattya
S ha jónak találja elfogadgya
A kellemet, sipet, írette megálgya
Országát osztálozová avattya
Melybe a senvedély besün
A mámor enyhül- mert a moralyj kitör istelenül
De a kedély senderül bölcsőibe: nem törpül söt istenül
Mint sentély üregébe: az erény sellemül
Mert a bogányeskoró: nem terem violát: rózsát: lilimott
De tüntett az oltár: felhő nélküli derű eget
Senvedélynélküli báj ligetekett
Természeti csoda kedélességeket
Vénus istenasszony bájosaknál sebbeket bájosabbakat
Gyöngéknél gerle gyöngédebbekett
No: hát Dallra egész világba
Hadd sóljon a templom orgona
A sip: a dobb: a trombita
Hárfa és zongora,
Úgy Isten közénk jó
Mert lessz kállai menyenyekző
Lessz dinum-dánun; pohár köszöntő
Kedély mámor biboros, öröm ömledező
A magyarnak hirneve súp jövője
Borostyán, babér czipruss jelvénye
Természett hű Kaukáziahégláncz súp neme
Bátor, edzett Lovag hőss Leventéje
Hát ki vélünk az nem ellenünk
Jőjj- Frank- Lengyel- Német Osztrák kegyeltünk
Legyen egy hitünk, ietenünk és — kenyérünk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

V. V. Ugy van az, minálunk mindenki mindent ír, önkénél pedig senki sem ír semmit. — Cz. S. Besoroztuk, hanem egy kicsit megengedeztattuk. — Ferkó. A naptárunkból ugyan kiszorult, hanem bőven akadt helye a papirkosárban. Ha ön imárottjához ilyen verset ír, Ámorra és minden szentre kérjük, meg ne mutassa neki, mert akkor viszonszeretettel örökre fuccs. — Objectiv. Nem használhatjuk. — K. Mit csináljunk vele? Az egyiket le köllene fordítani, hogy megértsék, a másikat meg ki köllene fordítani, hogy meg ne értsék. Egyikre se vállalkozunk. — Görög diák. Nagyjában szedeketünk az aprajából. — Szomjas. Ön rébuszokat ad föl nekünk, hogy a krondorfi vizes palaczk vignettáján miért van a három águ villám. Talán azt akarja kifejezni, hogy az a savanyu víz nem csak olt, hanem gyújt is. Hisz azért hívják *égyvénys* víznek. Különben ez a víz nemcsak olt, hanem old is. Talán az ön rébuszát is megoldja. — S. V. Lesz gondunk rá, hogy leforduljon. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Azok kik ismerik

Dr. Dehaut labdacsait Párisból,

am késnek azokat igénybe venni, midőn szükséges,
ezen

hashajtó s vértisztítónál

sem rossz ízű, sem fájdalomtól, sem más kellemet-
lenségtől nem tartanak, mert ellentétben más hashaj-
tókkal nem kell mellette diétát tartani, sőt ezen lab-
dacsoak akkor hatnak gyökeresen, midőn jó tápláló
éledelekekkel, vagy erősítő italokkal vátotnek be.
Foglatkoságunk szerint azon orát választhatjuk,
mely leginkább nyútnakre van. A hashajtás által
előidézott gyengeség s táplálék által ellensu-
lyoztatik, s így ismét elhetjük a hashajtót
szükség szerint. Egy doboz ára (25 drb)
frt 1.50. Egy doboz ára .60 drb) frt 2.50
Kapható Budapesten,
TÖRÖK JÓZSEF
gyógyszertárban
Király-utca 12.

(210)

VÉGHLESI

VERA FORRÁS.

Hazánk legtisztább, legol-
csóbb és legjobb szénsavdus, égvényes

SAVANYUVIZE.

VÉGHLES-SZALATNAN Zólyommegye.

Mindig friss töltésben kapható a

budapesti főraktárban Erzsébet-körút 56. sz.

Telephon-összeköttetés.

Számos raktár a vidéken. (215)

Csak 3 frt

a legcélszerűbb

ünnepi-ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Arczképek életnagyságban.

Bármely beküldött fénykép
után. Előleg 1 frt. Szállítási
idő 10 nap. A lü hasonlatért
kezeség vállalatik. A fénykép
sértetlen marad.

BODASCHER SIEGFRIED

jutalomdíjazott műterme

BÉCS, (227)

II. Grosse-Pfarrgasse 6.

BEKÜLDETETT.

TITKOS

betegségek.

A nekünk bemutatott számtalan
megbízható bíteles közönség
folytán ezen **legöregebb és**
legismertebb rendelési Intézet
a hol a tudomány legújabb vívmá-
nyai a legbővebb tapasztalatokkal
párosolva értékesítettnek, legme-
legebben ajánlható (216)

D'Leitner

47 év óta fennálló

minden segélyeszközökkel ellá-
tott rendelő helyiségében Buda-
pesten, dob-utca 18. sz. **titkos**
betegségek, az onfertózenek
minden következményeit, tehe-
tetlenség, strikturákat, teherfo-
lyást és minden női betegségeket
levegőleg is biztosan, alapon és
gyorsan gyógyíttatnak, anélkül,
hogy a beteg hivatásában akadá-
lyozva volna. Rendelési órák reggel
6—10-ig, d. n. 1—5-ig este 7—10-ig.

MIDY-féle

ANTAL-CAPSULÁK,

A mindennemű **titkos betegség**, hólyag-
hurut, folyás ellen mint gyógyszer ezelőtt oly
általános közkedveltségben részesült Copaiva-
balzsam ma már alig jó használatba, részint
kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfőgés,
hányinger s más egyéb gyomor bajok miatt,
melyeket használata okoz.

Midy ur által feltalált tiszta lepárolt
Santal-szess nem bir ezen kellemetlen
tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még

a **legidegültébb s legfájdalmasabb kifolyásoknak**
is a nélkül, hogy a gyomornak terhére lenne s minden **be-
fecsikendés segélye nélkül** csaknem teljes megszűntét
idézi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokocská-
val 2 frt 10 kr., 2 frt 30 kr. előleges beküldés mellett
vidékre bérmentve küldetik. Minden tokocskán »Midy« név-
látható. — Raktárhelyiség Páris : 8. rue Vivienne. (219)
Budapesten, Török József gyógyszerészénél, király-u. 5.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapest, Ferencciek-tere, Athenaeum-épület) megjelent és általa
minden bíteles könyvtárral kapható:

Spanyol színműtár.

Kiadta a Kisfaludy-társaság.

- I. Füzet. **Calderon. Az állhatatos fejedelem.** Szomorujáték,
3 felv. Fordította Greguss Gyula és György Vilmos 1 frt.
- II. Füzet. **Moreto. Közönyt-közönnnyel.** Vigjáték. 3 felv. Fordi-
totta György Vilmos 1 frt.
- III. Füzet. **Calderon. Az élet álom.** Színmű 8 felv. Fordította
György Vilmos 1 frt.
- IV. Füzet. **Moreto. A szép Diego.** Vigjáték 3 felv. Fordította
Békecs Gusztáv 1 frt 30 kr.
- V. Füzet. **Calderon. A zalameai bíró.** Színmű 3. felv. Fordította
György Vilmos 1 frt.

Az önségély

bü tanácsadó mindama ezeken
csatlónek számára. a kik ifju-
kori könyvművéségnek folytán
erők hanyatlását érezik. Ha-
szonnal olvasatják továbbá az
idegessegekben, szívbetegségekben,
nehez emésztésében, aranyerben
szervetők is. E könyv éven-
ként ezreknek adja vissza
az erőt és egészséget. Kapha-
tó beküldött 1 forintért vagy
utánvétellel Dr. L. Ernst ha-
szonszenvi orvosnál, BÉCS,
Giselstrasse 11. — A könyv
tekba zárva küldetik meg. (217)

Idősb valamint fiatal egyéneknek
tanulmányozásra ajánlatik a
Dr. MÜLLER egészségsé-
ggyi tanácsos által a

megzavart idegek

nemi rendszerről,

valamint annak gyógyításá-
ról 1rt, jutalomdíjazott, s
újjonan javított és bővített
kiadású mű.

60 krnak levélbővegekben
beküldése mellett a mű zárt borí-
tában bérmentesen megküldetik

Bendit Eduard,
Hrannuschweig.

BUDAPEST,
Gyár : Rottenbiller-utca 36. sz.

MÜLLER J. L.

BUDAPEST,
Raktár : Koronaherczeg-utca 2

illatszer- és pipere-szappan-gyáros.

Legjobb

pipere-szappanok,

melyek eltávolítják az arczról a pattanásokat, atkákat
és szeplőt.

Hozzá használándó a

Müller J. L. Eau de Cologne.

Egy üvegnek ára 40 kr, 80 kr és 1 frt 50 kr,
három kis üveg 1 frt.

Kizárólagos egyedüli legjobb a

BLAHA SERAIL-POUDER,

kapható három színben:

fehér, rózsaszín és créme, ára 60 kr és 1 frt.

Crème Pompadour.

Hölgyeknek különös figyelmébe ajánlom mint legbiztosabb
arczapoló-szert, (a mell- és kezeknek hófehérséget és lágy
puhaságot kölcsönöz.) Ára 1 frt 60 kr.

A legkedveltebb illatszerek:

Gloriola, Erica (az illatszerek királynéja), továbbá **Ixia Lys, Amaryllis Dorée, Bouquet Elegante.**

A t. hölgyközönség figyelmébe ajánlom a **Rózsa-Glycerin-szappant**, nélkülözhetetlen minden háztartásban
jósága és felette olcsósága által,

Továbbá rendkívül kitűnő **fog-, köröm-, haj- és ruhakéfék, fésűk** kautsuk, szarv, elefántosont és béka-
teknőből. Mindennemű **tükrök, körömmollók, szivacsok**, és a legdivatosabb **hajtükből** berendezett dú-
választékú raktáromat. — **Külföldi gyártmányú illatszerárúk** olcsóbbak mint bárhol.

(214)